

APOSTOLI JOHANNEKSEN ILMESTYSKIRJA; luku 2

Apostoli Johanneksen kirje Efeson seurakunnalle; 2:1-7
Apostoli Johanneksen kirje Smyrnan seurakunnalle; 2:8-11
Apostoli Johanneksen kirje Pergamon seurakunnalle; 2:12-17
Apostoli Johanneksen kirje Tyatiran seurakunnalle; 2:18-29

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Apostoli Johanneksen kirje Efeson seurakunnalle; 2:1-7

"Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, Hän, joka käyskelee niiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä: Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhetteliijoiksi; ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa Minun Nimeni tähden, etkä ole uupunut.

Mutta se Minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi.

Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin Minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta.

Mutta se sinulla on, että sinä vihaat nikolaiittain tekoja, joita myös Minä vihaan.

Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, Minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.'" 2:1-7

"Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, Hän, joka käyskelee niiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä:" 2:1

Efeso, Efesos (kreik.) - haluttava, himoittava

Efeso oli huomattava satamakaupunki Jooniassa Kaystrosjoen varrella.

Hyvät kulkuyhteydet tekivät siitä aikoinaan Vähän Aasia suurimman kaupungin, jonka kunnianimi oli Aasian valo. Siellä hyvinvointi kukoisti ja sen väkiluku oli apostolin aikana noin 300 000.

Siellä rehottivat epäjumalanpalvelus ja keisarin palvota ja juoppous.

Siellä oli runsaasti epäjumalan tempeleitä ja kuuluisimmat olivat Augusteum ja Artemiin ja siellä palvottiin roomalaista Dianaa. Taide ja kulttuuri kukoistivat ja siellä oli myös teatteri, johon mahtui jopa 25 000 katsojaa.

Kaupungin moraalinen tila oli aika keho ja juoppous rehotti, ja koska se oli viininviljelyseutua, niin siellä palvottiin myös viinin epäjumalia. Nykyään se on raunioitunut kaupunki.

Efesossa oli myös juutalainen siirtokunta ja heillä oli tiettyjä etuoikeuksia ja synagoga. Apostoli Paavali otettiin siellä hyväntahtoisesti vastaan ja tämä tapahtui hänen toisella lähetysmatkalla. Kolmannella lähetysmatkallaan Paavali oleskeli pitkään Efesossa ja hän kävi synagogassa. Hän piti Tyrannuksen koulussa keskusteluja kahden vuoden ajan ja sieltä käsin levitettiin evankeliumia koko siihen maakuntaan. Efeson seurakunnan syntyminen oli suurelta osin Paavalin

toiminnan ansiota ja Akylas ja Priskilla olivat tehneet siellä hyviä valmistuksia. Apt.18:18-28; 19:23-41

Efesosta Apostoli Paavali kirjoitti 1. Korinttolaiskirjeensä ja piti siellä aikoinaan jäähyväispuheen Efeson vanhemmille.

Myöhemmin hän sijoitti sinne uskollisen työtoverinsa Timoteuksen paimeneksi. Johannes myös asui siellä ja oli paimenena ja apostolina loppukautensa, ja jonne hänet on haudattu.

"Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelijoiksi; ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa Minun Nimeni tähden, etkä ole uupunut." 2:2-3

Seurakunta eli apostolisessa opetuksessa ja keskinäisessä rakkaudessa ja totuudessa ja Herrankin silmissä se oli haluttava.

Kirkkohistoriallisesti Efeso kuvaa alkuseurakunnan ajan ihanuuden tilaa noin vuosina 30-100.

Seurakunnan Herra esittäytyy seurakunnalle Ylimmäisenä pappina, joka käyskentelee seitsemän kultaisen lampunjalan eli seurakunnan keskellä ja pitää oikeassa kädessään seitsemään tähteä eli seurakunnan enkeliä eli lähettäjä ja sanaa käytetään myös ihmisistä sanantuojoina.

Efeso sai tunnusta vaivannäöstä ja kärsivällisyydestä ja siitä, että ei sietänyt pahoja. Pahojen sietäminen on samaa kuin osallistuminen heidän pahoihin tekoihin.

Se oli saanut paljon kärsiä Herran Nimen tähden, eikä ollut uupunut taakkansa alla, kun monet ahdistukset ja vainot kohtasivat seurakuntaa.

Siihen aikaa oli runsaasti monenlaisia eksytyksiä ja seurakunta ei päässyt luisumaan harhaoppeihin ja valheapostolien ja väärin profettojen tielle, koska apostolit valvoivat ja varoittivat uskovia opetuksissaan ja kirjeissään karttamaan eksytyksiä. Eksytysten tuntomerkkeinä voidaan mainita petollisuus, Jumalan Sananasta ja käskyistä luopuminen, taloudellisen hyödyn tavoittelemisen ja apostolisesta opetuksesta ja totuudesta luopuminen.

Efesossa kaikki koeteltiin Jumalan Sanalla, armolahjat, ihmeet, olivatko ne Jumalasta ja valhe apostolit ja väärät profetat paljastettiin.

Silloin kun laittomuus pääsee seurakunnassa valtaan, kylmenee monien rakkaus totuuteen.

"Mutta se Minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi.

Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin Minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta." 2:4-5

Jumalan ensirakkaus oli Israel ja se on hyvä esimerkki meillekin uuden liiton uskoville, että emme tekisi samoja virheitä. (Jes.54:1-8)

Ja jos seurakunta ei tee parannusta, niin silloin lampunjalka siirretään pimeyteen, niin kuin on käynyt historiassa, pimeänä keskiaikana.

"Ja minulle tuli tämä Herran Sana: "Mene ja julista Jerusalemin kuullen ja sano: Näin sanoo Herra: Minä muistan sinun nuoruutesi armauden, morsiusaikasi rakkauden, kuinka sinä seurasit Minua erämaassa, maassa, jossa ei kylvöä tehdä.

Herralle pyhitetty oli Israel, Hänen satonsa esikoinen. Kaikki, jotka

sitä söivät, joutuivat syynalaisiksi; onnettomuus kohtasi heitä, sanoo Herra." Jer.2:1-3

Alkuseurakunnan aikaan Efesossa noudatettiin apostolista opetusta eli seurattiin Herraa rakkauden totuudessa ja pidettiin vanhurskautta voimassa. Uskovien kesken oli keskinäinen rakkaus ja köyhistä uskovista pidettiin huolta ja heillä oli yksi sydän ja yksi sielu, sillä he olivat kastetut yhdessä Hengessä yhdeksi Kristuksen ruumiiksi ilman mitään erottavia väliseiniä, puolueita tai lahkoja. Apostolit varoittivat raatelevista susista, jotka hajottavat Jumalan seurakuntaa väärillä puheillaan. Myös Johannes varoitti laittomuudesta ja antikristuksista, jotka eivät pysyneet ensirakkaudessa ja totuudessa ja hän käyttää näistä nimitystä antikristus.

Nämä hajottavat laittomuuden voimat olivat siis apostolin aikana jo vaikuttamassa ja vähitellen ensirakkaus kylmeni Jumalan Sanaan ja käskyihin, ja alettiin luisua apostolisesta opetuksesta. Nämä luopumuksen voimat saivat myöhemmällä ajalla lisää valtaa ja sijaa seurakunnissa. Seurakunta alkoi hajaantua eri puolueisiin ja lahkoihin ja tilalle tulivat erilaiset kirkkokunnat, ihmiskäskyt ja epäraamatulliset perinteet. Myös uskovien keskinäinen rakkaus kylmeni ja oman edun tavoittelu astui tilalle.

Ensirakkaus Jumalaan näkyy siinä, että noudatamme Hänen Sanaansa ja käskyjensä armon pohjalta rakkaudesta Jumalaan Pyhän Hengen avulla. Ensimmäiset teot ovat tekoja, joiden vaikuttamina on ensirakkaus ja ilman rakkautta ei ole uskoa ja teotkin ovat kuolleita rakkaudettomia tekoja.

"Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin Minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta." 2:5
Ensi rakkaus viittaa siihen tapahtumaan, jolloin uudestisyntyimme ja Jumala vuodatti sydämiimme rakkauttansa ja aloimme rakastaa Jumalaa. Meidän tulee muistaa, mistä olemme langenneet ja tehdä parannus. Efeso oli hyvin rikas sekä ulkoisesti että sisäisesti, sillä oli kaikkea ja mitään ei puuttunut. Sisäisesti Efeson seurakunnalla oli kaikki, apostoleita, paimenia ja opettajia ja mitään ei puuttunut. Silloin kun ihmisellä on kaikki ja on kaikkea, on olemassa sama suuri vaara, kuin pahalaisen alkulankeemus eli aletaan rakastaa enemmän siunauksia, kuin itse siunauksien Antajaa. Jos emme noudata Raamatun suurinta käskyä, niin silloin on suurena vaarana tulla raunioläjäksi, niin kuin Efeso on tänä päivänä.

Kaikille seitsemälle seurakunnalle on yksi ja samaa Herran käsky olosuhteista riippumatta rakastaa Herraa kaikesta sydämestämme ja tästä alkaa parannuksen tie. Jumala ei pyydä rakkautemme laatua, eikä määrää, vaan kaikesta sydämestämme. Efeson seurakunta ei tehnyt parannusta ja siksi seuraavassa seurakuntajaksossa Herra sallii sille kuritusta, että se kääntyisi takaisin alkuseurakunnan aikaiseen rakkauteen. Meidän tulee rakastaa Jumalaa Hänen käskyjensä pohjalta, sillä rakkaus täyttää lain ja rakkaus Jumalaan on se, että me pidämme Hänen käskynsä, jotka eivät ole raskaat. Ainoa paluun mahdollisuus ensirakkauteen on alkaa noudattaa Raamatun suurinta käskyä, ja jonka kautta Jumala alkaa muovata ja muuttamaan elämäämme Kristuksen kuvan kaltaiseksi.

"Ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi.
Nämä sanat, jotka Minä tänä päivänä sinulle annan, painukoot sydämeesi."
5.Moos.6:5-6

"Mutta se sinulla on, että sinä vihaat nikolaiittain tekoja, joita myös Minä vihaan." 2:6

Nokolaiittain oppi - tulee sanasta Nikolaus, joka merkitsee kansan kukistaja. Lyhyesti sen opin keskeisin on uskovien yläpuolelle pyrkivä pappisluokka. Efeson seurakunnassa tätä ei siedetty, vaan kaikki uskovat niin sisaret kuin veljet ovat Kristuksessa uuden liiton pappeja, jotka Jumala on tehnyt itselleen ja Kristukselle. Uusi Testamentti ei tunne mitään yleistä kirkollista virkapappeutta.

Nikolaiittain oppiin kuuluivat väärä pappisluokka ja myös aika löyhä moraali ja he rakastivat nautintoja ja elivät valhearmossa. Heistä voidaan sanoa, että he ovat käännyttäisiä ja eivätkä rakasta Jumalaa Hänen käskyjensä ja Sanan pohjalta.

Seurakunnan Herra vihasi tätä oppia, jossa annettiin kaikenlaisten lihan himojen ja oikkujen toteutua.

Nikolaiittain opin pahin muoto on: "Ole itsesi herra!"

Ja toiseksi he väittivät, että vaikka eli kevytmielistä elämää, Jumalan armo oli kaikkeen riittävä eli Jumalan armo oli mennyt alennusmyyntiin. Nikolaiittain oppiin kuuluvat myös väärät perinteet ja niistä meille kaikille on tunnetuin joulukuusi, joka tulee pyhästä Nikolauksesta ja paavien nimissä se on ollut myös hyvin suosittu.

"Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, Minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa." 2:7

Apostoli Johannes jättää kuulijansa vastuuseen kuulemastaan eli kuulijalla on oma vastuunsa. Herramme opetti, että joka kuulee teitä, se kuulee Minua, tästä te tunnette totuuden ja eksytyksen hengen. Sen tähden tämä kehoitus mainitaan jokaisen seurakuntakirjeen lopussa ja jokaisella Herran omalla on Jumalan antama kyky kuulla rakkauden totuuden ääntä. Jos ihminen ei ajallisessa elämässä kuule rakkauden totuuden ääntä, niin kuinka Hän voisi kuulla Hyvän Paimenen kutsun ensimmäiseen ylösnousemukseen.

Kuuleminen Raamatussa on kahdenpuoleinen liikenne ja meidän osamme on kuulla ja totella ja seurata Hyvän Paimenen ääntä.

"Mutta te ette usko, sillä te ette ole Minun lampaistani.

Minun lampaani kuulevat Minun ääntäni, ja Minä tunnen ne, ja ne seuraavat Minua. Ja Minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä Minun kädestäni.

Minun Isäni, joka on heidät Minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä Minun Isäni kädestä.

Minä ja Isä olemme yhtä." Joh.10:26-30

"Ja siitä me tiedämme Hänet tuntevamme, että pidämme Hänen käskyjensä.

Joka sanoo: "Minä tunnen Hänet", eikä pidä Hänen käskyjensä, se on valhetteliija, ja totuus ei ole hänessä.

Mutta joka pitää Hänen Sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydelliseksi tullut. Siitä me tiedämme, että me Hänessä olemme.

Joka sanoo Hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltamaan, niinkuin Hän vaelsi." 1.Joh.2:3-6

"Sen, joka voittaa, Minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa." 2:7

Tässä on ennen kaikkea kysymys siitä, että joka voittaa elämässä syntinsä eli kadottaa entisen syntielämänsä, niin heille seurakunnan Herra antaa luvan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa. Voittajille näissä seitsemässä kirjeessä on oma lupauksensa ja tässä vanhurskaan hedelmä on elämänpuu.

Sovitustyöllään ja voitollaan Herra Jeesus mitätöi ihmisen karkotuksen elämänpuun luota.

Paratiisi on Raamatun mukaan autuaitten eli pelastettujen kuolleiden olinpaikka, jota myös kutsutaan kolmanneksi taivaaksi, jossa pelastetut saavat riemuja Jumalan läsnäolosta.

"Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!" Ilm.22:14

Apostoli Johanneksen kirje Smyrnan seurakunnalle; 2:8-11

"Ja Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka kuoli ja virkosi elämään: Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi - sinä olet kuitenkin rikas - ja mitä pilkkaa sinä kärsit niiltä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagoga.

Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, *paholainen* on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää.

Ole uskollinen kuolemaan asti, niin Minä annan sinulle elämän kruunun. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.

Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita.'" 2:8-11

"Ja Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka kuoli ja virkosi elämään:" 2:8

Smyrna (kreik.) - mirha

Smyrna sijaitsi noin 50km Efesosta luoteeseen Vähän Aasian rannikolla Izmirin lahden pohjukassa Hermus-joen suulla, joka laskee Egeanmereen.

Lyydian kuningas Alyattes hävitti kaupungin vuonna 600 eKr, ja se oli autiona, kunnes Aleksanteri suuri perusti uuden kaupungin aivan vanhan viereen. Se kasvoi kukoistavaksi kauppakaupungiksi.

Kaupunki oli myös tunnettu kauneudestaan ja upeista rakennuksistaan ja siksi sitä nimitettiin Joonian kruunuksi ja Aasian koristukseksi. Vuonna 133 eKr. kaupunki joutui Rooman vallan alaisuuteen, ja nykyisin sen nimi on Izmir ja on Turkin suurimpia kaupunkeja.

Evankeliumi tuli varhain Smyrnaan, Efeson kautta. Apostoli Johanneksen aikana siellä oli seurakunta ja sille on juuri osoitettu tämä apostolin kirje.

Mirha oli hyvänhajuista voidetta, jota käytettiin vainajien voiteluun. Pyhä kärsimysvoide koostui mirhasta, aloesta, kanelista ja kalmoruosta eli kannabiksesta. (Kane Bosam, hebrea)

Smyrna kuvaa siis kärsivää Herran seurakuntaa, jolle seurakunnan Herra esittäytyy ensimmäisenä ja viimeisenä. Seurakunta joutuu kokemaan Herran kuritusta, mutta sitä, jota Herra kurittaa, sitä Hän myös rakastaa.

Smyrna kuvaa kirkkohistoriallisesti marttyyrien ajanjaksoa noin vuosina 100-310 ja kirjaimellisesti kymmenen Rooman eri vainonjaksoa.

"Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi - sinä olet kuitenkin rikas - ja mitä pilkkaa sinä kärsit niiltä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagoga." 2:9

Minä tiedän - Hän ei vain tiedä, vaan tuntee, sillä Hänelle eivät olleet tuntemattomia ahdistus ja köyhyys täällä maan päällä. Kun Hän tuli tänne maailmaan Ihmisenä, Hänelle ei löytynyt edes sijaa muualta kuin tallista. Siksi Herramme Jeesus Kristus voi sanoa, että Minä tiedän ja tunnen sinun ahdistuksesi täysin läpikotaisin ja kykenen auttamaan.

Näissä olosuhteissa köyhyys oli hyvin vaikeaa ja pysyvää, koska uskovien oli vaikea ansaita elantoaan rehellisesti ja vanhurskaasti, jossa vaikeissa olosuhteissa seurakunta eli. Paholainen kykenee painostamaan jopa niin ankarasti, että köyhyys voi olla niin raskas taakka, että se jättää jopa pysyvät jäljet myöhemmälle elämälle, mutta Jumala rakastaa köyhiäkin ja pitää huolen, niin että heille on varattuna suuria hengellisiä aarteita taivasten valtakunnassa.

Ja kaiken tämän keskellä, jossa jotkut uskovat olivat, he joutuivat kokemaan Rooman vainoja ulkoapäin, köyhyyttä ja epäoikeudenmukaisuutta, kun heidän laillisia oikeuksia oli poljettu maan rakoon. Paholainen painosti vielä lisäksi pilkalla ja häpeällä, että uskovat olisivat luopuneet uskostaan Herraan Jeesukseen.

Pilkka ja häpeä ovat paholaisen eräs voimakkaimmista aseista, joita uskova joutuu kärsimään vanhurskautensa tähden. Ja juuri tähän vanhurskauteen paholainen iskee, että uskova luopuisi siitä tarjoten helpompaa elämän tietä.

"Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta." Matt.5:3

Mutta Herramme sanoo sinulle, joka olet ahdistuksessa ja köyhyyden kurimuksessa - Minä tiedän ja tunnen sinun asiiasi ja Minä rakastan, niin kuin luvun 1 alkusanoissa sanotaan, että Hän rakastaa preesens muodossa, joka on jatkuvaa. Jumalan rakkaus ei ole välinpitämätön, vaan tahtoo todella auttaa kaikella tavalla.

Tätä pidetään Raamatussa Jumalan valtakunnan hyväksi vaikuttavana tekona, ja monet Herran pyhät ovat kokeneet tätä aivan samaa, kuten vanhurskas Job ja tämä on myös Jumalan todistus maailmalle.

Juutalaiset, jotka olivat ns. käännyttäjiä, pilkkasivat heitä, eivätkä kuitenkaan olleet todellisia juutalaisia, niin että olisivat rakastaneet ja auttaneet. Valhe juutalainen on sellainen, joka ei ole kokenut sydämen ympärileikkausta, eikä Jumalan rakkaus ole vuodatettu hänen sydämeensä ja on pimeyden voimien vallassa ja on välinpitämätön.

"Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, paholainen on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin Minä annan sinulle elämän kruunun." 2:10

Neron hallitessa vuonna 64 jKr. syttyi Roomassa hallitsematon tulipalo, joka tuhosi silloin historian arvion mukaan noin 2/3 koko silloisesta kaupungista, ja sen johdosta alkoivat uskovien hirvittävät ja järkyttävän mielettömät ja raa'at vainot.

Rooman onnettomuudesta epäiltiin vahvasti aluksi itse keisaria, mutta hän kiinnitti huomion siihen, että tulipalo oli tahallisesti sytytetty ja alkoi syyttää siitä uskovia, jonka tarkoitus oli kääntää katse itsestään muualle. Lopettaakseen nämä huhupuheet Nero teki kristityt syntipukeiksi ja alkoi rangaista heitä kidutuksin ja huvituksin surmaten heitä.

Nyt alkoivat toteumaan Ilmestyskirjan sanoma Smyrnan seurakunnalle profeetallinen Sana kymmenestä päivästä, kymmenenä eri vainon jaksona ja ensimmäisten kristittyjen vainot.

Tämä apostoli Johanneksen kautta ilmoitettu profeetallinen ennustus on toteutunut kirjaimellisesti Rooman keisari Domitianuksen aikana vuosina 81-96, vaikka Rooman valtakunta oli uskonnollisesti monikulttuurinen ja suvaitsevainen, oli jokaisen kansalaisen palvottava keisaria Jumalana, mistä kristityt kieltäytyivät. Ja tämä johti järjestelmälliseen vainoon. Tämä on vain ilmaistu profeetallisella kuvakiielellä ja nämä kymmenen päivää tulee tulkita kristittyjä vainonneesta kymmenestä Rooman keisarista, jotka olivat: Nero (54-68), Domitianus (81-96), Trajanus (98-117), Aurelius (161-180), Severus (193-211), Thrax (235-260), Decius (249-251), Valerianus (253-260), Aurelianus (270-275) ja Diocletianus (284-305).

Vaikka vainot olivat paikallisia aina 200-luvulle saakka, niin ne olivat vaikeita ja ankaria. Vasta vuonna 250 Decius määräsi koko valtakunnassa toimeenpantaviksi järjestelmälliset vainot kristinuskon hävittämiseksi kokonaan maan päältä. Viimeiset tämän kymmenen päivän vainoista ankarimmat aloitettiin Diocletianuksen kaudella ja ne päättyivät lopulta siihen, kun Konstantinus suuri antoi kristinuskolle tasavertaisen aseman vuonna 313 Rooman lukuisien uskontojen joukossa. Kaikki on Jumalan käsissä, vaikka heitä vangittaisiin, mutta Jumala pitää huolen siitä, että he kestävät loppuun asti.

Kymmenen päivää on siis profeetallinen Sana ja sillä on esitetytymys, historiallinen ja vielä lopputäyttymys. Esitetytymyksenä voitaisiin pitää Danielia ja hänen kolmea toveriaan, joita koeteltiin Baabelissa kymmenen päivää ja he pysyivät lujina vanhurskaudessaan, eivätkä horjuneet. Daniel ja hänen toverinsa kieltäytyivät syömästä Baabelin ruokia ja meidänkin tulee tänä suurina eksytyksen päivinä kieltäytyä Danielin tavoin kaikesta Baabelin tarjoamasta ruuasta ja ottaa vain Herran kädestä todellinen hengellinen ruoka - Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme.

Lopputäyttymyksenä kymmenen päivää voidaan pitää Pasuunansoiton juhlan ja Suuren sovituspäivän välistä kymmentä päivää, joita nimitetään myös kymmeneksi kauhistuttavaksi päiväksi. Se on Herran vihan päivänä alkava koetuksen aika, joka tulee silloin kohtamaan kaikkea maata ja se kestää aina Herramme tulemukseen saakka. Kymmenen päivää on rajoitettua aikaa, jota ei määrää paholainen, vaan Jumala.

"Koska sinä olet ottanut Minun kärsivällisyyteni Sanasta vaarin, niin Minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat.

Minä tulen pian; pidä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi." Ilm.3:10-11

"Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita." 2:11

Raamattu ilmoittaa kolmenlaista kuolemaa: 1) Fyysinen kuolema, joka tarkoittaa sitä, että ihmisen henki ja sielu erkanevat ruumiista, ja jos silloin ihminen on uskossa Herraan Jeesukseen, niin hän menee ylös kolmanteen taivaaseen eli paratiisiin odottamaan vanhurskasten ylösnousemusta.

2) Hengellinen kuolema, joka tarkoittaa sitä, että synty erottaa ihmisen Jumalan yhteydestä ja ihminen on jo ajallisessa elämässään erossa Jumalasta ja kuolema ei muuta tätä tosiasiaa. Jumalaton ihminen joutuu erotetuksi Jumalasta ja menee kuolemansa jälkeen alas tuonelaan odottamaan asiansa käsittelyä viimeisenä päivänä.

3) Toinen kuolema, joka on viimeisen tuomion jälkeen, jolloin lopullisesti jumalaton ihminen erotetaan Jumalan yhteydestä iankaikkiseen helvettiin. Se on siis iankaikkinen rangaistus jumalattomille. Elämän kruunun saaminen on toisen kuoleman vastakohta. Meidän ei tule pelätä vankeutta, ahdistuksia ja koetuksia, vaikka ne olisivat hyvinkin ankaria, jos vain olemme Kristuksen voittosaatossa ja kuulumme Hänen voittamiin armosta pelastettuina. Toisella kuolemalla ei ole mitään valtaa niihin, joilla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa.

Apostoli Johanneksen kirje Pergamon seurakunnalle; 2:12-17

"Ja Pergamon seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Hän, jolla on se kaksiteräinen, terävä miekka: Minä tiedän, missä sinä asut: siellä, missä saatanan valtaistuini on; ja sinä pidät Minun Nimestäni kiinni etkä ole kieltänyt Minun uskoani niinäkään päivinä, jolloin Antipas, minun todistajani, Minun uskolliseni, tapettiin teidän luonanne, siellä, missä saatana asuu.

Mutta Minulla on vähän sinua vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat.

Niin on myös sinulla niitä, jotka samoin pitävät kiinni nikolaiittain opista.

Tee siis parannus; mutta jos et, niin Minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla.

Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sille, joka voittaa, Minä annan salattua mannaa ja annan hänelle valkoisen kiven ja siihen kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.'" 2:12-17

"Ja Pergamon seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Hän, jolla on se kaksiteräinen, terävä miekka:" 2:12

Pergamo, Pergamon - linna, linnoitus; oli tärkeä kaupunki Mysiassa, Vähässä Aasiassa. Se sijaitsi purjehduskelpoisen Kaikos-joen pohjoispuolella noin 25 km merestä.

Aleksanteri suuren seuraajien välisten sotien aikana siitä tuli itsenäinen kuningaskunta. Pergamo teki sittemmin liiton Rooman kanssa, ja näin Rooma sai suuren vaikutusvallan kuningaskunnan asioissa.

Roomalaiskautena Pergamo oli aika ajoin Aasian maakunnan pääkaupunki ja roomalaisen tuomioistuimen oikeuspaikka.

Kaupungin vuorilinnoitus eli Agropolis sijaitsi penkereisellä vuorella noin 300 m tasangon yläpuolella ja huipulla kohosi valtaisa Zeuksen epäjumalan alttari ja Athenen temppeli. Siellä oli myös ensimmäinen keisarinpalvontaan tarkoitettu temppeli, mikä sittemmin vihittiin Augustukselle.

Pergamon ulkopuolella oli lääkintätaidon jumalan Asklepoiksen pyhäkkö, jonne tultiin pitkien matkojenkin päästä etsimään apua sairauksiin ja vaivoihin.

Kaupungin kirjastossa oli noin 200 000 kirjakääröä ja kun kilpailevan Aleksandrian kirjaston onnistui saada aikaan papyruksen vientikielto Egyptistä, Pergamossa alettiin valmistaa eläinten nahoista kirjoitusmateriaalia. Se sai vähitellen nimekseen Pergamon kaupungin mukaan - pergamentti.

Pergamoon muodostui jo varhain uusitamentillinen seurakunta. Ja sanat - siellä missä saatanan valtaistuini on - viittaavat Pergamossa harjoitettuihin monenlaisiin pakanallisiin epäjumalan palvontamenoihin. Pakanuuden ja kristinuskon välinen taistelu tulee tässä erittäin hyvin näkyviin. Kaupungin nykyinen nimi on Pergama.

Pergamo oli tunnettu monista epäjumalan tempeleistään ja epäjumalien palvonnastaan. Kaupungin nimen merkitys linna, linnoitus jo paljastaa sen, että siellä oli pahalaisen valtaistuini ja se oli sinne linnoitautunut, siksi sillä oli pakanuuden vahvoja linnoituksia. Pahalainen oli siis linnoitautunut kaupungin korkeimmalle vuorelle. Siksi Pergamon seurakunta joutui tavattoman suuriin vaikeuksiin. Se oli myös Rooman keisarin virallinen keskus Aasiassa ja se oli ensimmäinen kaupunki, joka sai rakentaa elossa olevan keisarin palvontaan vihityn epäjumalan temppelin. Se tapahtui vuonna 29 eKr. keisari Augustuksen aikana.

Rooman valtiokirkon synty - Sana Pergamo muodostuu kahdesta sanasta, pera - toiselle puolelle, kauempana, ja gamos - häät, avioliitto. Historian esittäytymys tapahtui, kun Attalos III määräsi testamentissaan valtakuntansa roomalaisille vuonna 133 eKr. ja se siirtyikin roomalaisten haltuun. Ilmestyskirjan lopussa sanotaan, että se nainen, jonka näit, on se suuri kaupunki, jolla on maan kuninkuus eli Rooma. Kaupunki teki siis laillisen liiton Rooman kanssa ja siksi Jumalan seurakunta oli nyt vielä suuremmissa vaarassa, koska pahalainen oli saanut suuren jalansijan kaupungissa ja sillä oli siellä valtaistuini.

Pergamo merkitsee siis mennä avioon toiselle ja tämä osoittaa hyvin osuvasti seurakunnan jakson nimeä, jota se edustaa. Silloin Jumalan seurakunta luopui seurakunnan Päästä, Jeesuksesta Kristuksesta ja meni avioon maailman ja Rooman valtiovallan kanssa, tullen portoksi, joka oli uskon rakkauden totuudelle. Samalla tavalla kuten Pergamon kaupunki joutui aikoinaan Rooman haltuun, joutui Jumalan seurakunta suurelta osin Rooman kirkon ja paavinvallan alaisuuteen.

Pergamon seurakunta kirkkohistoriallisesti ajoittuu noin 310-610 Konstantinus suuresta aina paavi Gregorius suureen asti, jolloin alkaa Rooman paavin yksinvaltiuden aika, joka oli 610 - 1870. Siksi seurakunnan Herra esittäytyy sille terävän kaksiteräisen miekan haltijana, joka tulee Sanallaan tuomitsemaan niitä, jotka eivät ole pysyneet uskollisina rakkauden totuudelle, vaan ovat luopuneet Jumalan Sanasta ja tehneet liiton maailman ja Baabelin eli Rooman istuimen kanssa.

"Minä tiedän, missä sinä asut: siellä, missä saatanan valtaistuini on; ja sinä pidät Minun Nimestäni kiinni, etkä ole kieltänyt Minun uskoani niinkään päivinä, jolloin Antipas, Minun todistajani, Minun uskolliseni, tapettiin teidän luonanne, siellä, missä saatana asuu." 2:13
Seurakunnassa oli niitäkin, jotka eivät olleet luopuneet rakkauden totuudesta, vaan olivat edelleen uskollisia Herralle, niin kuin

vanhurskas Antipas. Seurakunta oli saanut kärsiä suuria vainonaikoja ja saanut marttyyrinsa, Antipaksen.

Saatanan valtaistuini oli siis Pergamossa ja tämän toistaminen tarkoittaa sitä, että se oli saanut lujan jalansijan tässä kaupungissa. Maailman ensimmäinen uskonnollinen järjestelmä syntyi Babyloniassa, joka oli paholaisen luomus ja kapina Jumalaa vastaan. Siellä palvottiin Istar nimistä taivaan kuningatarta, sekä aurinkoa. Tämä paholaisen uskonto vaikutti ihmisiin ja se oli silloisen Babylonian valtakunnan keskipiste. Siellä missä on Babylonian uskonto, siellä on saatanan valtaistuini, koska paholainen on tämän uskonnon hallitsija.

Persian kuningas Xerxes tuhosi Babylonin ja sen temppelit noin 487 eKr. Noin 480 eKr. Babylonian papit jättivät Babylonian ja siirtyivät Vähään Aasiaan ja valitsivat keskuspaikakseen Pergamon kaupungin. Vuonna 133 eKr. Pergamon liitettiin Rooman valtakuntaan. Ja siksi Babylonian papit ja uskonto eivät jääneet lopullisesti Pergamoon, sillä he siirtyivät ja muuttivat Rooman kaupunkiin, missä he jatkoivat Babylonian uskonnon harjoittamista. Koska Babylonian uskonto tuli Babyloniasta Pergamoon, niin siksi Raamattu sanoo saatanan valtaistuimen olleen Pergamossa sekä saatanan asuvan Pergamossa.

Tuohon aikaan Rooman valtakunnassa oli lukuisia uskontoja, oli ylijumala Zeus ja muiden epäjumalien palvonta rehoitti ja myös juutalainen uskontokin oli saanut virallisen aseman. Näitä uskontoja sai harjoittaa Rooman valtakunnassa, mutta laittomia uskontoja, kuten kristinusko oli, ei saanut harjoittaa. Valtiovalta siis ohjaili siihen aikaan ihmisten uskonvapautta. Ja tämän tarkoitus oli, että Rooman yhtenäisyyden vuoksi oli määrätty kaikille yksi yhteinen pakkovelvoite, nimittäin keisarin kunnioitus ja palvonta jopa jumalana. Ja monet keisarit julistettiin Rooman senaatin päätöksellä jumaliksi, ja siitä seurasi uskovien vainoja, jotka kieltäytyivät tästä.

Jotkut taipuivat noina ankarina vainon vuosina Rooman vallan alle, jopa luopuivat uskostaan, mutta monet, kuten uskollinen Herran todistaja Antipas, kärsivät mieluummin kuoleman, kuin luopuisivat uskostaan Herraan Jeesukseen ja kumarsivat keisaria jumalana.

Kun Rooman keisari Konstantinus lopetti vainot, alkoi seurakunnan ja Rooman liitto ja samalla Rooman kirkon historia. Myöhemmin keisarin istuin muuttui paavin istuimeksi ja paavista tuli Kristuksen sijainen maan päällä. Näin paholainen valkeuden enkelinä kaappasi rakkauden totuudesta luopuneen seurakunnan ihmismassat hallintaansa.

”Mutta Minulla on vähän sinua vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat.” 2:14

Paavin kirkon harhat yhdistettiin antikristukseen ja antikristus on katolinen kirkko kokonaisuudessaan, varsinkin sen turmeltunut papisto. Paavin valtaistuini on siis antikristuksen valtaistuini, vaikka paavin virassa olisi kuinka hyvä tahansa tai kelvoton, niin se asema tekee hänet antikristukseksi.

Efesossa ei suvaittu nikolaiitain oppia, mutta Pergamossa se oli jo levinnyt seurakunnan keskuuteen. Kun seurakunta liittyi Rooman kanssa, alkoivat uudestisyntymättömät ja käännyttäiset massat virtaamaan Rooman

kirkkoon ilman todellista uskoa ja parannuksen tekoa, eläen synneissään. Monet vieraat Baabelin pakanuudesta tulleet opit sekoittuivat kristinuskoon ja hyvin palkatut papit levittivät niitä kansalle, ja näitä vastaan Herra uhkasi sotia suunsa miekalla. Tässä mainitut valheopettajat yrittivät saada uskovat vakuuttuneiksi siitä, että ei ollut väärin elää maailman mittapuun mukaan. He varmaankin koettivat taivutella seurakuntalaisia tinkimään ehdottomuudestaan totuuteen nähden. Myös tekstistä ilmenee se, että seurakunnassa on vallinnut todellisten opettajien ja paimenien suuri puute.

Pergamossa saivat siis rehottaa kaikenlaiset harhaopit, nikolaiittain opit, Bileamin opit ja jne. Pergamossa oli myös kreikkalaisen käärmejumala Asklepios parantumisen keskus. Babyloniassa oli myös opetus kosmisesta käärmeestä. Pergamossa uskottiin käärmeiden kuljettavan mukanaan käärmejumalan parantavaa voimaa. Itse asiassa Pergamossa oli kyse pimeyden eksytyksestä, babylonialaisesta kosmisen käärmeen opista, joka nykyään tunnetaan nimellä kundaliinivoima tai kundaliinienergia, joka vaikuttaa ja eksyttää ihmisiä muun muassa äärikarismaattisissa piireissä katolisessa kirkossa.

"Niin on myös sinulla niitä, jotka samoin pitävät kiinni nikolaiittain opista." 2:15

"Also hast du auch, die an der Lehre der Nikolaiten halten: *das hasse ich.*" 2:15 Luther 1540

"jotka samoin pitävät kiinni nikolaiittain opista, *jota Minä vihaan.*"
Biblia

Nikolaiittain opin keskeisin oli se, että he opettivat evankeliumin julistaman vapauden nojalla asettua kaiken moraalisääntöjen yläpuolelle, eli heillä oli lihan vapaus syntiin ja armo peitti kaiken eli he elivät valhearmossa ja he saivat siis tehdä vapaasti syntiä, ilman mitään seuraamuksia. (Ks. nikolaiittain oppi sivu 4 ja jae 2:6)

Nikolaiittain opin ohella Pergamon seurakuntaan oli levinnyt myös Bileamin oppi. Se on lyhyesti sitä, että ei vaelleta totuuden tietä, suoraa tietä, eikä vanhurskauden tietä.

Baalak, Mooabin kuningas, yhdessä midianilaisten kanssa, kutsui aikoinaan väärän profeetan Bileamin kiroamaan Israelin. Jumala ei kuitenkaan sallinut Bileamin kirota Israelia ja Jumalan varjeli hänet niin, että hän joutui siunaamaan Israelia, mutta sai kumminkin vääryyden palkan. Väärä profeetta neuvoi moabilaisia virittämään ansan israelilaisille, niin että he lankesivat irstauteen Mooabin tyttärien kanssa ja uhraamaan epäjumalille.

Jumalan tuomio kuitenkin kohtasi Midiania vähän ennen Mooseksen kuolemaa ja israelilaiset surmasivat tuossa yhteydessä myös väärän profeetan Bileamin.

Bergamon seurakunta lankesi noudattamaan Bileamin ja nikolaiittain oppia. Kun Baabelin uskonto sekoittui roomalaiseen kristinuskoon, tuli seurakunnan jumalanpalvelukseen suoranaista pakanuutta. Jumalan käskyjä alettiin muuttaa ja samoin aikoja ja ne korvattiin Baabelin uskonnon muodoilla ja ihmiskäskyillä. Luovuttiin Jumalan Sanasta, eikä seurakunta enää vaeltanut Jumalan Sanan totuuden tietä, suoraa tietä, eikä vanhurskauden tietä.

"Tee siis parannus; mutta jos et, niin Minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla." 2:16

Tämä rakkauden kehoitus parannukseen koskee koko seurakuntaa. Jos joku heidän keskuudessaan sietää valheopettajia, niin se vaikuttaa koko seurakuntaan, sillä vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan. Vaikka jotkut uskovista olivat langenneet seuraamaan näitä kauheita harhaoppeja, niin muut uskon veljet olivat velvollisia tekemään jotakin asian hyväksi. Seurakunnan Herra uhkaa tulla pian ja sotia näitä eksyttäjiä vastaan suunsa miekalla ja Hän ei viivyttele. Kysymys ei siis ole tässä viimeisestä tuomiosta, vaan pikaisesta rangaistuksesta. Kysymys on siis taistelusta totuuden ja valheen välillä, jossa totuus tulee voittamaan aina pitkässä juoksussa.

"Mutta Iisain kannosta puhkeaa virpi, ja vesa versoo Hänen juuristansa.

Ja Hänen päällänsä lepää Herran Henki, Viisauden ja Ymmärryksen Henki, Neuvon ja Voiman Henki, Tiedon ja Herran pelon Henki.

Hän halajaa Herran pelkoa; ei Hän tuomitse silmän näöltä eikä jaa oikeutta korvan kuulolta, vaan tuomitsee vaivaiset vanhurskaasti ja jakaa oikein oikeutta maan nöyrille; suunsa sauvalla Hän lyö maata, surmaa jumalattomat huultensa henkäyksellä.

Vanhurskaus on Hänen kupeittensa vyö ja totuus Hänen lanteittensa side." Jes.11:1-5

"Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille?

Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy.

Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jahka/kunnes vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, niin silloin ilmestyy tuo laiton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä, tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteoilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua.

Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen." 2.Tess.2:5-12

"Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.

Sille, joka voittaa, Minä annan salattua mannaa ja annan hänelle valkoisen kiven ja siihen kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja." 2:17

Salattu Manna - on itse Herramme Jeesus Kristus. Kun israelilaiset vaelsivat erämaassa Mooseksen päivinä, Herra elätti heitä enkelten leivällä 40 vuotta. Elämän Leipä on tullut alas taivaasta, joka kuoli puolestamme syntiemme tähden ja saamme olla uskon kautta osallisia tästä taivaallisesta Mannasta ja Hän on keskuudessamme Jumalan Sanana ja saamme ammentaa niitä salaisuuksia, joita Pyhä Henki kirkastaa meille.

Pergamon uskollisille uskoville luvataan salattua mannaa eli viisautta, joka ei ole tästä maailmasta.

Valkoinen kivi - Tästä on esitetty monenlaisia tulkintoja:

1) Vanhurskauden kivi, joka tarkoittaa sitä, että oikeuden istunnossa tuomarit ilmoittivat äänestyksessä kantansa panemalla valkoisen kiven urnaan, jos tuomio oli vapauttava, ja mustan kiven päinvastaisessa

tapauksessa. Valkoinen väri Raamatussa on oikeuden ja vanhurskauden, pyhyyden ja puhtauden vertauskuva.

2) Urheilukilpailujen voittaja sai valkoisen kiven merkiksi voitostaan.

3) Valkoista kiveä käytettiin merkinä ystävyydestä ja vieraanvaraisuudesta ja sitä kutsuttiin nimeltä tesara, joka jaettiin kahtia ja kumpikin osapuoli kirjoitti nimensä omaan puolikkaaseensa. Sitten he vaihtoivat osat keskenään, ja näin he todistivat toistensa uskollisuudesta.

Nimi - edustaa henkilöä ja kuvaa hänen luonnettaan ja niin voittajalla ja Jumalalla on keskinäinen salaisuus. Nimi on siis uusi nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja. Jerusalemin saa myös uuden nimen - Herra on täällä. Hes.48:35

"Meidän isämme söivät mannaa erämaassa, niinkuin kirjoitettu on: 'Hän antoi leipää taivaasta heille syötäväksi'."

Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti Minä sanon teille: ei Mooses antanut teille sitä leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille taivaasta totisen leivän.

Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän." Joh.6:31-33

Apostoli Johanneksen kirje Tyatiran seurakunnalle; 2:18-29

"Ja Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Jumalan Poika, jolla on silmät niinkuin tulen liekki ja jonka jalat ovat niinkuin kiiltävä vaski: Minä tiedän sinun tekosi ja rakkautesi ja uskosi ja palveluksesi ja kärsivällisyytesi ja että sinun viimeiset tekosi ovat useammat kuin ensimmäiset.

Mutta se Minulla on sinua vastaan, että sinä suvaitset tuota naista, Iisebeliä, joka sanoo itseään profeetaksi ja opettaa ja eksyttää Minun palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua.

Ja Minä olen antanut hänelle aikaa parannuksen tekoon, mutta hän ei tahdo parannusta tehdä eikä luopua haureudestaan.

Katso, Minä syökseen hänet tautivuoteeseen, ja ne, jotka hänen kanssaan tekevät huorin, minä syökseen suureen ahdistukseen, jos eivät tee parannusta ja luovu hänen teoistansa; ja hänen lapsensa minä tappamalla tapan, ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, että Minä olen se, joka tutkin munaskuut (aivoitukset) ja sydämet; ja Minä annan teille kullekin tekojenne mukaan.

Mutta teille muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia, teille, jotka ette ole tulleet tuntemaan, niinkuin ne sanovat, saatanan syvyyksiä, Minä sanon: en Minä pane teidän päällenne muuta kuormaa; pitäkää vain, mitä teillä on, siihen asti kuin/kunnes Minä tulen.

Ja joka voittaa ja loppuun asti ottaa Minun teoistani vaarin, sille Minä annan vallan hallita pakanoita, ja Hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, niinkuin saviastiat heidät särjetään - niinkuin Minäkin sen vallan Isältäni sain - ja Minä annan hänelle Kointähden.

Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo." 2:18-29

"Ja Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Jumalan Poika, jolla on silmät niinkuin tulen liekki ja jonka jalat ovat niinkuin kiiltävä vaski:" 2:18

Tyatira - Oli vauras kaupunki pohjois- Lyydiassa, lähellä Myysian rajaa. Kaupunkia pidettiin vanhastaan pyhänä, koska siellä oli auringonjumalalle Apollokselle omistettu temppele. Seleukos I Nikator rakensi kaupungin noin vuonna 300 ja laski perustan sen myöhemmälle kukoistukselle. Se oli käsityöläiskaupunki ja näillä käsityöläiskauppiailta oli läheinen suhde paikalliseen uskontoon.

Se oli kuuluisa varsinkin purppuravärjäämöistään ja kutomoistaan, jonka Uusi Testamentti tuntee ja mainitsee Lyydia purppuramyynnin, joka oli ensimmäinen eurooppalainen, joka kääntyi kristinuskoon. Kaupungista on käytetty myös nimiä Pelopia ja Semiranus ja sen nykyinen nimi on Akhissar, joka sijaitsi 80 km Smyrnasta koilliseen. Tyatira sijaitsi Hermuksen ja Kaikuksen jokilaaksot yhdistävän tien varrella. Se oli sen tien varrella, joka yhdisti Pergamon ja Sardeen ja joka jatkui edelleen Filadelfiaan ja Laudikeaan.

Seurakunnan Herra esiintyy Jumalan Poikana, joka näkee ja tietää kaiken ja jolla on kaikki valta ja Voima. Tyatiira sana tarkoittaa katumusuhria ja muistuttaa paljon kreikan sanaa, josta tulee paavin kruunuun tiera, ja jossa lukee Vicarius filii dei, joka tarkoittaa Jumalan Pojan sijainen. Kirkkohistoriallisesti tämän seurakunnan jakso sijoittuu noin vuodesta 600 aina Lutherin päiviin saakka eli noin 1400- luvun puoliväliin.

Se oli keskiajan pimeintä ja synkintä aikaa ja oli paavin yksinvaltiuden aikaa. Paavin yksinvaltiuden aika oli vuodesta 610 aina vuoteen 1870 saakka. Rooman kirkon paavin istuin ohjaili yksinvaltiana maailman kauppaa, tieteitä, taiteita, politiikkaa ja uskontoja. Uskonnon vapaus oli voimakkaasti rajoitettu ja kirkon yksipuolisesti sanelemat ehdot olivat ankarasti voimassa ja niiden rikkomisesta seurasi ankaria rangaistuksia. Historia on arvellut, että tämän yli 1 000 vuoden pimeänä aikana olisi kuollut kaikkiaan noin 40-50 miljoonaa ihmistä kirkon vainoissa.

”Minä tiedän sinun tekosi ja rakkautesi ja uskosi ja palveluksesi ja kärsivällisyytesi ja että sinun viimeiset tekosi ovat useammat kuin ensimmäiset.” 2:19

Seurakunta saa osakseen enemmän kiitosta kuin edellä mainitut seurakunnat. Efesossa seurakunnassa rakkauden teot vähenivät vähenemistään, kun ensi rakkaus kylmeni, tässä seurakunnassa ne päinvastoin lisääntyivät.

Seurakunnan Herra on erittäin kiinnostunut näistä rakkauden ja laupeuden teoista ja ne tulisivat olla vaikuttamina, kun taas palvelus ja kärsivällisyys viittaavat niistä johtuviin tuloksiin.

”Mutta se Minulla on sinua vastaan, että sinä suvaitset tuota naista, Iisebeliä, joka sanoo itseään profeetaksi ja opettaa ja eksyttää Minun palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua.” Ja Minä olen antanut hänelle aikaa parannuksen tekoon, mutta hän ei tahdo parannusta tehdä eikä luopua haureudestaan.” 2:20-21

Vanhan Testamentin aikana Iisebel syyllistyi haureuteen ja velhoutteen ja hän on samanlainen kuin tämä Tyatiiran nainen. Kaikki eivät tietenkään hyväksyneet hänen oppiaan ja omaksuneet hänen elämän tapaansa, mutta muutamat antoivat hyväksyntänsä hänelle, eivätkä puuttuneet asiaan.

Herra oli jo varoittanut tätä naisprofeettaa ja kehottanut häntä parannukseen, mutta turhaan. Ei ollut mitään muutoksen halua, ei katumusta ja hän oli saanut kaiken mahdollisen ajan, mikä osoittaa, että seurakunnan Herra ei hätiköi tuomiossaan, vaan antaa mahdollisuuden ja tilaisuuden parannuksen tekoon.

Tässä haureus viittaa enemmän hänen oppiinsa eli voidaan puhua hengellisestä haureudesta, joka on Jumalan Sanan ja käskyjen murentamista. Hengellinen huoruus taas on uskottomuutta rakkauden totuudelle.

Iisebelin haureus ja epäjumalanpalvelus - Kun raamatullinen kristinusko syntyi Jerusalemissa helluntaina eli viikkojuhlanäpä apostolisena aikana, oli se puhdas ja vapaa Baabelin uskonnosta. Apostolit varoittivat luopumuksen ja laittomuuden voimien vaikuttavan jo heidän päivinään. Kolmen ensimmäisen vuosisadan aikana pahalainen vainosi ankarasti Rooman petovallan kautta eli Rooman keisarin istuimen kautta uskovia ja marttyyrien veri virtasi, kun heitä tapettiin sirkusareenoilla kansan hurratessa.

Iisebelin historia alkaa jo Vanhan Testamentin puolelta aina Baabelin tornin ajoilta. Sen pääajatuksena oli elämä ilman todellista Israelin Jumalaa ja siksi he rakensivat Sinearin lakeudelle tornin, joka ulottui korkealle. Se oli ensimmäinen ihmisen ja paholaisen yritys ilman Jumalaa, taloudellinen, poliittinen ja uskonnollinen järjestelmä.

Baabelin tornista alkoi äiti-lapsi kultti, auringon ja taivaan kuningattaren palvonta, joka turmeli aikoinaan Israelin kansaa kuningas Aahabin päevinä. Kuningas Aahab avioitui vastoin Herran käskyä pakanallisen siidonilaisen Iisebelin kanssa, joka levitti kultin Israelin kansan keskuuteen Baalin ja Aseran palvonnalla nimellä. (1.Kun.16:29-33) Tammuksen palvonta, auringon kumartaminen ja uhrikakkujen valmistaminen taivaan kuningattarelle vihoittivat Herran, joka rankaisi juutalaisia pakkosiirtolaisuudella Baabeliin. Profeetta Elia taisteli Iisebeliä ja Baabelin kulttia vastaan.

300 - luvun alussa oli Roomassa sisällissota, jonka monien vaiheiden kautta Konstantinus suuri voitti kolme kilpailevaa kandidaattia, Maximianus, Maxentius ja Licinius lyötiin ja heidät tapettiin Danielin ennustuksen mukaisesti. Saadaksean uskovat puolelleen sisällissodassa, Konstantinus julisti, että jos hän voittaa sodan, hän lopettaa vainot ja tekee kristinuskon tasavertaiseksi muiden uskontojen joukossa Rooman valtakunnassa. Hän väitti nähneensä näyn, ristin taivaalla ja kuulleensa sanat - tässä merkissä olet voittava. Ja monet uskoivat tämän ja ehkä ajattelivat, että siinä taittui pakanuuden ote ja muodostui kristillinen valtio, joka oli siihen aikaan maailman suurvalta. Taivasten valtakunta ei ole ollenkaan kiinnostunut siitä, voitanko minä tai sinä. Taivas on kiinnostunut siitä, voittaako ylösnoussut Kristus meidän, Hänen seurakuntansa välityksellä.

Totalitaariset vallassa olijat ovat aina halunneet tehdä kirkosta välikappaleen omia tarkoitusperiään varten.

Rooman keisari voitti ja teki kristinuskosta tasavertaisen ja suosittun uskonnon Roomassa ja lopetti uskovien vainot. Tästä alkoi valtiouskonnon ja katolisen kirkon historia.

Pakanallisista roomalaisista tuli kristittyjä ilman uudestisyntymistä ja parannuksen tekoa.

Baabel tarkoittaa sekoittaa ja keisari sekoitti Baabelin uskonnon ja raamatullisen kristinuskon keskenään. Hän oli taitava juonittelija ja vallanhimoinen ja teki kompromisseja saadakseen tahtonsa läpi. Semiramis ja Tammus kultin tilalle tehtiin uusi äiti-lapsi asetelma, neitsyt Maria- jeesuslapsikultti. Mariasta tehtiin taivaan kuningatar, jota rukoiltiin ja palvottiin välittäjänä ihmisten ja Jumalan välillä. Raamatun toinen käsky - Älä tee Jumalan kuvaa - poistettiin, jotta voitaisiin palvoa Mariaa, pyhimysten ja ikonien kuvia.

Sapatti muutettiin auringon päiväksi eli sunnuntaiksi vuonna 321 ja samoin pääsiäinen muutettiin Rooman kultin mukaiseksi, jota viettiin kevätpäiväntausta seuraavan täydenkuun jälkeisenä sunnuntaina, jossa se on tänäkin päivänä kristillisessä maailmassa, vaikka Jumala oli sen säätänyt vietettäväksi nisankuun 14 päivänä.

Rooman sekakristillisyyteen tuli lisää uskomuksia ja ihan suoranaista taikuutta. Efeson kirkolliskokous hyväksyi vuonna 431 Marian jumalan äidiksi, hänen synnittömyytensä ja pelastustyöhön osallistuminen ja siihen lisättiin monia juhliakin, kuten Marian puhdistus juhla, Marian taivaaseen astumisen juhla ja Marian ilmestyspäivä jne.

"Hän vastasi näin: "Neljäs peto on neljäs valtakunta, joka syntyy maan päälle, erilainen kuin kaikki muut valtakunnat. Se syö kaiken maan ja tallaa ja murskaa sen.

Ja ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta. Ja heidän jälkeensä nousee eräs muu, ja hän on erilainen kuin edelliset, ja hän kukistaa kolme kuningasta.

Hän puhuu sanoja Korkeinta vastaan ja hävittää Korkeimman pyhiä. Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain, ja ne annetaan hänen käteensä ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi.

Sitten oikeus istuu tuomiolle, ja hänen valtansa otetaan pois ja hävitetään ja tuhotaan loppuun asti.

Ja valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat Häntä ja ovat Hänelle alamaiset." Dan.7:23-27

Tässä edellä olevassa profeetta Danielin ennustus on neljännen pedon sarvesta, joka kukistaa kolme kuningasta, muuttaa ajat ja lain sekä vainoaa Jumalan omia. Tämä teksti siis liittyi 300-luvulla käytyyn Rooman sisällissotaan, jolloin Konstantinus raivasi tieltään kolme kilpailevaa keisarikandidaattia. Maxentius voitettiin Milvian sillalla ja Maximianus lyötiin Marsellessa ja Licinius lyötiin ja kilpailijat tapettiin. Rooman pedon sarven valta on voimassa siihen asti, kunnes Korkeimmat pyhät saavat omakseen hallinnan tulevassa rauhanvaltakunnassa. Ja tämä Rooman pedon sarvi on Rooman keisarin istuimesta nouseva sarvi eli Rooman paavin valtaistuim, joka muuttaa ajat ja lait. Ja juuri tällä Tyatiiran seurakunnan aikana ensimmäinen Rooman keisari, joka käytti itsestään arvonimeä pyhä isä eli pyhä paavi, oli Leo I vuonna 440-461.

Ja tämä Rooman valtakausi loppuu vasta, kun Herramme Jeesus Kristus saapuu takaisin ja tuhoaa kaikki antikristilliset voimat ja vallat ja perustaa tuhatvuotisen rauhanvaltakunnan.

Samalla tavalla kuin Iisebel turmeli Israelin kansan Baabelin uskonnon Baalin kultilla, on roomalainen Iisebel turmellut uuden liiton seurakunnan ja muuttanut ajat ja lait palvelemaan roomalaisia perinteitään lähes muuttumattomina turmeltuneen papiston kautta.

Martin Luther opetti aikoinaan tästä hyvin mielenkiintoisesti ja totesi, että paavin kirkon harhat tulee yhdistää antikristukseen ja antikristus on katolinen kirkko kokonaisuudessaan ja ainakin sen turmeltunut papisto. Toiseksi hän tulkitsi Ilmestyskirjan pedot siten, että ensimmäinen peto on kansojen kuninkaat eli poliittinen valta ja toinen Rooman peto on valhekristillisuus ja paheelliset papit ja paavilainen Rooma on uusi Babylon.

Martin Luther myös oli vastaan hyvin jyrkästi Rooman turmeltunutta papistoa ja sen vallan väärinkäyttöä. Silloin rehottivat kastraattikuorot ja haureelliset kirkkopojat, joita papisto käytti surutta hyväkseen. Kaikki tämä turmelus oli sellaisenaan siirtynyt vanhasta Rooman valtakunnasta suoraan katoliseen kirkkoon, eikä se ollut tehnyt parannusta missään vaiheessa, niin kuin yllä oleva tekstikin ilmoittaa.

Esimerkiksi Lutherin aikana papiston keskuudessa rehotti pedofilia valtoimenaan ja jos vanhemmat aikoivat puuttua tähän asiaan, niin siihen aikaan papilla oli niin suuri valta, että hän pystyi paiskaamaan tällaiset vastustajat pyhään inkvisitioon ja niin se hökötys pysyi pelon voimalla pystyssä.

Kaikki nämä Rooman paheet ovat jatkuneet aina meidän päiviimme asti, eikä kirkko ole koskaan tehnyt kirkkona parannusta ja siksi tämä seurakunnan Herran ennustus suuresta ahdistuksesta tulee vielä toteutumaan kirjaimellisesti luvussa 18 suuren porton tuomiossa.

"Sen jälkeen minä näin tulevan taivaasta alas erään toisen enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni Hänen kirkkaudestaan.

Ja hän huusi voimallisella äänellä sanoen: "Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi ja kaikkien saastaisten henkien tyyssijaksi ja kaikkien saastaisten ja vihattavain lintujen tyyssijaksi.

Sillä hänen haureutensa vihan viiniä ovat kaikki kansat juoneet, ja maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet hänen kanssansa, ja maan kauppiaat ovat rikastuneet hänen hekumansa runsaudesta."

Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: "Lähtekää siitä ulos, te Minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisitte tekin kärsiä hänen vitsauksistansa.

Sillä hänen syntinsä ulottuvat taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa." 18:1-5

"Katso, Minä syökseen hänet tautivuoteeseen, ja ne, jotka hänen kanssaan tekevät huorin, Minä syökseen suureen ahdistukseen, jos eivät tee parannusta ja luovu hänen teoistansa; ja hänen lapsensa Minä tappamalla tapan, ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, että Minä olen se, joka tutkin munaskuut (aivoitukset) ja sydämet; ja Minä annan teille kullekin tekojenne mukaan." 2:22-23

Tautivuode - Jumalan rangaistus on rikoksen mukainen ja se, joka on häväissyt aviovuoteen, joutuu tautivuoteelle.

Tässä on kysymys sellaisesta taudista ja vaivasta, joka johtaa varmuudella kuolemaan eli armollinen Jumala antaa vielä mahdollisuuden parannuksen tekoon, jota armon aikaa ei saisi hukata. Näiden muiden on siis mahdollista tehdä parannus ja siksi heitä kehoitetaan luopumaan hänen teoistaan ja tekemään Kristuksen vanhurskauden tekoja.

Toiseksi tässä on kysymys jo Iisebelin suvun toisesta polvesta, jonka jotkut saattavat ajatella jatkavan hänen moraalittomuuttaan ja levittää sen jälkeen, kun Jumalan tuomio on johtanut vanhemman sukupolven joko

parannukseen tai kadotukseen. Ja siksi Tyatiiran seurakunta ei saa tulla enää kolmannen polven Iisebeliä.

Seurakunnan Herra tuntee salatutkin asiat, mitä Hän tekee, niin se tulee tunnetuksi muissakin seurakunnissa. Tuomion tarkoitus on olla varoittava esimerkki muille. Raamatussa Iisebel ei ole koskaan tehnyt parannusta haureudestaan ja huoruudestaan.

"Mutta Aasa vihastui näkijään ja panetti hänet vankilaan, sillä niin vihoissaan hän oli hänelle tästä. Myöskin muutamille muille kansasta Aasa siihen aikaan teki väkivaltaa.

Aasan vaiheet, sekä aikaisemmat että myöhemmät, katso, ne ovat kirjoitettuin Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa.

Ja kolmantenäkymmenentenä yhdeksäntenä hallitusvuotenaan Aasa sairastui jaloistaan, ja hänen tautinsa yltyi hyvin kovaksi. Mutta taudissaankaan hän ei etsinyt Herraa, vaan lääkäreitä.

Sitten Aasa meni lepoon isiensä tykö ja kuoli neljäntenäkymmenentenä yhdentenä hallitusvuotenaan." 2.Aik.16:10-13

Laodikea edustaa joka tapauksessa viimeistä polvea luopumuksessa ja tämä Tyatiiran varoitus koskee siis kaikki seurakuntia. Kaikki, jotka ovat luopuneet puhtaasta Jumalan Sanan rakkauden totuudesta ja langenneet seuraamaan Rooman Iisebelin haureutta, uhataan syöstä suureen ahdistukseen.

Ennen Herramme takaisin tulemista tulee olemaan ahdistus, jonka kaltaista ei ollut haman luomakunnan alusta ja se päättyy ensimmäiseen ylösnousemukseen ja Jumalan tuomioon. Silloin jumalattomat jätetään tänne suureen ahdistukseen ja heille ei ole mitään aamunkoittoa korkeudesta ja osaa Kointähden kanssa Hänen tulemuksessaan ja heidät syöstään synkeyteen ja pimeyteen. Herran todelliset uskovat on vapautettu tuomiosta.

"Sido todistus talteen, lukitse laki sinetillä Minun opetuslapsiini.

"Pysykää laissa ja todistuksessa!" Elleivät he näin sano, ei heillä aamunkoittoa ole. (Shachar - aamunkoitto, viittaus ylösnousemukseen) Ja siellä he kuljeskelevat vaivattuina ja nälkäisinä, ja nälissään he vimmastuvat ja kiroavat Kuninkaansa ja Jumalansa. He luovat silmänsä korkeuteen, he katsahtavat maan puoleen, mutta katso: ainoastaan ahdistusta ja pimeyttä; he ovat syöstyvät tuskan synkeyteen ja pimeyteen. Jes.8:16,20-22

"Mutta teille muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia, teille, jotka ette ole tulleet tuntemaan, niinkuin ne sanovat, saatanan syvyyksiä, Minä sanon: en Minä pane teidän päällenne muuta kuormaa; pitäkää vain, mitä teillä on, siihen asti kuin/*kunnes* Minä tulen." 2:24-25

2:25 "das haltet, *bis* daß ich komme." Luther 1540

Bis - saakka asti, *kunnes*; kuin viittaa tulemisen tapaan ja tässä on kysymys tulemisen ajankohdasta ja se tulee olla - *kunnes* Minä tulen. Seurakunnan Herra ei aseta lisävaatimuksia niille, jotka eivät ole saastuttaneet itseään Iisebelin haureuden viinillä ja heidän tulee vain pitää se, mikä heillä on.

Kaikkia seurakuntia koskee Raamatun ensimmäinen käsky rakastaa Herraa kaikesta sydäimestä ja rakkaus Jumalaan on se, että me pidämme Hänen käskynsä, jotka eivät ole Hänen rakkaudessaan raskaat.

Saatanan syvyydet vastakohtana on Jumalan syvyydet ja nämä harhaopettajat ja väärät profeetat väittivät tuntevansa Jumalan syvyydet, mutta itse

asiassa he olivat tekemisissä saatanan salaisten voimien kanssa. Erityisesti nämä pahalaisen syvyydet ovat olleet katolisen kirkon okkultiikkamessuissa, joissa on tapahtunut kaikenlaista pimeyden ilmentymistä; marian patsas on vuotanut kyyneleitä, ristinkappaleet ovat vuotaneet veren tapaista jne.

Jumalan armon koko täyteys ei edellytä millään tavalla pahalaisen syvyyksien tuntemista, vaan Jumalan tuntemusta ja Jumalan pelkoa. Pimeyden voimien voittamiseksi ei myöskään tarvitse tuntea pahalaisen syvyyksiä, vaan meidän tulee pysyä lujina Herrassa ja Hänen rakkauden totuudessa ja olla Hänelle alamaisia. Siksi meidän tulee valvoa ja säilyttää se mikä on meille uskottu jokaiselle sydämessämme, Jumalan Sana, joka kykenee varjelemaan meidät kaikesta pahasta siihen asti, kunnes Hän tulee noutamaan morsiantaan Taivaallisen Isän kotiin.

"Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, *paholainen*, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä. Vastustakaa häntä lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljiennekin maailmassa kestää. Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, Hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava. Hänen olkoon valta aina ja iankaikkisesti! Amen." 1.Piet.5:8-11

"Ja joka voittaa ja loppuun asti ottaa Minun teoistani vaarin, sille Minä annan vallan hallita pakanoita, ja hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, niinkuin saviastiat heidät särjetään - niinkuin Minäkin sen vallan Isältäni sain - ja Minä annan hänelle Kointähden." 2:26-28
2:26 ottaa Minun teoistani vaarin - tekee Minun tekojani
Todellinen Herran opetuslapsi ottaa vaarin Herran teoista tekemällä sitä, mitä Hän on käskenyt. Voitto on näissä teoissa ja nämä uskon teot julistavat Kristuksen voittoa. Olkaamme Hänen voittaminaan ja kulkekaamme Hänen voittosaatossaan!

Hyvällä Paimenella on rajoittamaton valta laumaansa nähden; Hän kaitsee sitä tahtonsa mukaan ja johdattaa laumaansa viheriäisille niityille lepäämään.

"Vihreät niityt ovat uskovalle Jumalan Sanan tuoreet ja maukkaat ruohokentät. Virvoittavat vedet ovat Pyhän Hengen virvoittava vaikutus ja läsnäolo" Charles Spurgeon
Kointähti (shachar, hebr.)- kointähti, aamunkoitto, ja on kirkkauden vertauskuva, joka ennustaa uuden päivän koittoa ja ennen kaikkea sillä on viittaus ylösnousemukseen. Tähti viittaa myös kuninkuuteen, kun Herramme tuli tänne maailmaan ensimmäisen kerran.

"Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'" 2:29
Ilmestyskirjan seurakunnat ovat olemassa yksilöuskovien sydämen rajojen mukaan loppuun asti maan päällä.
Meidän on muistettava, että jokainen seurakunta on kultainen lampunjalka ja jokainen yksilöuskova on Hänen mestariteoksensa.
Kaikki Herran omat, jotka ovat Jumalan Sanalle ja Herran teoille uskollisia, saavat osallisuuden ylösnousemuksessa Kointähden eli Herran Jeesuksen tulemuksessa. Voittajat saavat myös olla hallitsemassa yhdessä Hänen kanssaan tulevassa rauhan valtakunnassa ja kerran tulevassa uudessa maailmassa.

"Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen suvustansa, se kirkas Kointähti." Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi. Hän, joka näitä todistaa, sanoo: "Totisesti, Minä tulen pian". Amen, tule, Herra Jeesus!

Meidän Herramme, Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen." 22:16-17,20-21

Hengellinen laulu nro 4 (Albert Simpson)

Nyt Paimen viel` etsii korvesta maan ja rotkoista vuorien.
Hän laumaansa kantaa olallaan, kun löytää Hän eksyneen.
Paimen sua kotihin kutsuu nyt, ken synnin korpeen oot eksynyt,
saavu jo Hyvän Paimenen luo, Hän sinutkin laumaan tuo.

Sun tuskasi kaikki tuntevi Hän, ne tahtois Hän sammuttaa.
Nyt kuuntele ääntä Ystävän, mi juuri sua odottaa.
Paimen sua kotihin kutsuu nyt, ken synnin korpeen oot eksynyt,
saavu jo Hyvän Paimenen luo, Hän sinutkin laumaan tuo.

Hän sitoopi haavat haavoitetun ja heikkoja vahvistaa.
Hän vapaaksi päästää kahlitun ja tuomitun armahtaa.
Paimen sua kotihin kutsuu nyt, ken synnin korpeen oot eksynyt,
saavu jo Hyvän Paimenen luo, Hän sinutkin laumaan tuo.